

Uchwała

Komisji Habilitacyjnej

z dnia 27 lutego 2023 roku

zawierającą opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie literaturoznawstwo

dr. Pawłowi Zarychcie

§1

Komisja Habilitacyjna, powołana przez Radę Doskonałości Naukowej i Radę Dyscypliny Literaturoznawstwo UJ, na posiedzeniu w dniu 27 lutego 2023 roku, w którym uczestniczyli wszyscy członkowie Komisji, w głosowaniu jawnym (głosów ZA – 7, głosów PRZECIW – 0, głosów WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ – 0), działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.) i *Procedury postępowania o nadanie stopni naukowych na Uniwersytecie Jagiellońskim*, stanowiącej załącznik nr 1 do Uchwały nr 87/IX/2019 Senatu Uniwersytetu Jagiellońskiego z dnia 25 września 2019 r., zaktualizowany 24 lutego 2021 r., po zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku oraz po przyjęciu kolokwium habilitacyjnego podjęła uchwałę, w której stwierdza, że aktywność naukowa dr. Pawła Zarychty po uzyskaniu stopnia doktora oraz osiągnięcie naukowe w postaci dwutomowej monografii pt. *Selbstinszenierung und Gedächtnisbildung. Rosa Maria Assing in Briefen und Lebenszeugnissen aus der Sammlung Varnhagen. Edition und Kommentar*, stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej literaturoznawstwo, i wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania dr. Pawłowi Zarychcie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie literaturoznawstwo uznając spełnienie przesłanek warunkujących nadanie stopnia doktora habilitowanego, o którym mowa jest w art. 16. wskazanej Ustawy.

Komisja rekomenduje Radzie Dyscypliny Literaturoznawstwo UJ poparcie wniosku dr. Pawła Zarychty i nadanie mu stopnia doktora habilitowanego oraz wyróżnienie rozprawy przedstawionej jako główne osiągnięcie w postępowaniu.

§2

Integralną częścią niniejszej uchwały jest załącznik nr 3 stanowiący jej Uzasadnienie.

§3

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę Przewodniczącej Rady Dyscypliny Literaturoznawstwo UJ.

Podpisy

Przewodnicząca Komisji

prof. dr hab. Grażyna Szewczyk

Sekretarz Komisji

dr hab. Agnieszka Palej, prof. UJ

Uzasadnienie Uchwały Komisji Habilitacyjnej
z dnia 27 lutego 2023 roku
zawierającej opinię w sprawie nadania dr. Pawłowi Zarychcie
stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie literaturoznawstwo

Uchwała Komisji powołanej do zaopiniowania wniosku dr. Pawła Zarychty o nadanie stopnia doktora habilitowanego została podjęta w trybie jawnym podczas obrad przeprowadzonych zdalnie z wykorzystaniem aplikacji MsTeams. Recenzenci i pozostali członkowie Komisji zapoznali się z dorobkiem naukowym, dydaktycznym i organizacyjnym Habilitanta. Wszyscy członkowie Komisji wzięli udział w kolokwium habilitacyjnym oraz końcowym posiedzeniu dnia 27 lutego 2023 roku. Po odebraniu kolokwium, złożonego przez Habilitanta zgodnie z rygorami określonymi w §20 *Procedury postępowań o nadanie stopni naukowych na Uniwersytecie Jagiellońskim*, stanowiącej załącznik nr 1 do Uchwały nr 87/IX/2019 Senatu Uniwersytetu Jagiellońskiego z dnia 25 września 2019 r., zaktualizowany 24 lutego 2021 roku, a także po uwzględnieniu ocen zawartych w recenzjach, **Komisja postanowiła rekomendować Radzie Dyscypliny Literaturoznawstwo UJ wnioszek dr. Pawła Zarychty o nadanie stopnia doktora habilitowanego.** Głosowanie w tej sprawie było jednomyślne, 7 osób opowiedziało się za poparciem wniosku, 0 osób się wstrzymało, 0 było przeciwnych.

Komisja uznała, że dr Paweł Zarychta spełnia wymogi awansowe zgodnie z art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.).

1. Sylwetka i przebieg kariery naukowej Habilitanta:

Dr Paweł Zarychta jest pracownikiem naukowo-dydaktycznym Instytutu Filologii Germańskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Pole jego zainteresowań i poszukiwań badawczych obejmuje kilka obszarów tematycznych, po pierwsze epistolografię niemieckojęzyczną w XVIII i w XIX wieku (ze szczególnym uwzględnieniem obszaru kultury epistolarnej kobiet w pierwszej połowie XIX wieku), w tym rękopiśmiennych dokumentów Rosy Marii Assing ze zbiorów specjalnych Biblioteki Jagiellońskiej, po drugie recepcję Biblii w literaturze niemieckojęzycznej począwszy od średniowiecza po klasycyzm weimarski, w tym twórczość Lessinga i jego polską recepcję, po trzecie współczesną literaturę niemieckojęzyczną oraz zagadnienia recepcji i przekładu artystycznego w Polsce, Niemczech i w Austrii (np. poezja Z. Herberta w Niemczech).

W 2000 roku dr Paweł Zarychta ukończył studia na kierunku filologia germańska. Stopień doktora uzyskał w 2006 roku na podstawie dysertacji o strategiach retorycznych G. E. Lessinga (napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Marii Kłańskiej) *„Spott un Tadel“: Lessings rhetorische Strategien im antiquarischen Streit*. Praca ukazała się drukiem nakładem wydawnictwa Peter Lang w 2007 roku.

Habilitant jest autorem kilkudziesięciu rozdziałów w wieloautorskich monografiach i czasopismach naukowych. Aktywnie uczestniczył we współredagowaniu sześciu monografii zbiorowych, trzech katalogów wystawowych oraz wspólnie z Piotrem de Bończa Bukowskim opublikował w 2021 r. książkę pt. *Między literaturami. Rozmowy z tłumaczami o pisarzach języka niemieckiego* (Kraków: Universitas 2021).

Na jego dorobek obok publikacji książkowych składają się studia, szkice i rozprawki, powstałe w ramach projektów naukowych i przeprowadzonych w kraju i za granicą kwereń bibliotecznych. Dowodzą one – zdaniem Recenzentów dorobku Habilitanta nie tylko zróżnicowanych tematycznie obszarów zainteresowań, ale przede wszystkim uporządkowanego warsztatu badawczego i umiejętności zastosowania pojęć i nowych konceptów metodologicznych w analizie tekstu literackiego. Jako swoje główne osiągnięcie, będące podstawą wniosku o rozpoczęcie przewodu habilitacyjnego, zgodnie z art. 219 ust. 1 pkt.2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2021 r., poz. 478 z póź. zm) dr Paweł Zarychta wskazał dwutomową monografię pt. *Selbstinszenierung und Gedächtnisbildung. Rosa Maria Assing in Briefen und Lebenszeugnissen aus der Sammlung Varnhagen. Edition und Kommentar* (Peter Lang Verlag Berlin 2021 i 2022).

2. Ocena dorobku naukowego Habilitanta i monografii przedstawionej jako główne osiągnięcie naukowe w postępowaniu o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego:

Wszyscy recenzenci wysoko oceniają dorobek naukowy dr. Pawła Zarychty i jego dokonania badawcze. Prof. dr hab. Mirosława Czarnecka podkreśla, że „wiodącym tematem dr Zarychty jest kultura epistolarna XVIII i XIX w., w tym przede wszystkim eksploracja naukowa i edytorska kolekcji rękopisów Varnhagena w zbiorach BJ UJ.” Warsztat naukowy, jaki rozwinął i udoskonala dr Zarychta w tym obszarze badań, a przede wszystkim umiejętności paleograficzne zasługują zdaniem Recenzentki na bardzo wysoką ocenę.

Prof. dr hab. Joanna Jabłkowska wskazuje na fakt, że „edycja krytyczna zbioru rękopisów z archiwum Rosy Marii i Davida Assingów w zbiorach Varnhagena w Bibliotece Jagiellońskiej w Krakowie jest niezwykle starannie przemyślana i równie starannie przez Habilitanta opracowana”. Recenzentka zwraca uwagę na „sumienność, wręcz akrybię w pracy nad adnotacjami i wyjaśnieniami. Wszystkie nazwiska – w tym członków rodziny Assingów, ich znajomych oraz przedstawicieli życia publicznego i artystycznego w Niemczech – opatrzone są przypisami

wyjaśniającymi zapomniane bądź nieznane dane z ich biografii. Dotyczy to nie tylko znanych rodziny Assingów, ale także przedstawicieli ówczesnego życia publicznego: przede wszystkim pisarzy i intelektualistów. Przypisy i komentarze pozwalają odbiorcy poznać nie tylko sieć kontaktów towarzyskich małżeństwa Assingów, lecz także najważniejsze wydarzenia literackie epoki oraz miejsca podróży Rosy Marii Assing. Dzięki podjętej przez Pawła Zarychtę pracy nad transkrypcją rękopisów i ich edycją możemy swobodnie poruszać się w tym gąszczu informacji i rozumieć atmosferę epoki przełomu osiemnastego i dziewiętnastego wieku: ta istotna dla rozwoju niemieckiej kultury. Starannie opracowany materiał może służyć nie tylko literaturoznawcom i jest czymś więcej niż ponownym wydobyciem na światło dzienne nieznanych czy prawie zapomnianych twórców literatury.” Prof. dr hab. Jabłkowska wskazuje na fakt, że „chronologiczny układ edycji, uzupełnienie listów zapiskami i innymi dokumentami (...) pozwala zarówno na specjalistyczny wgląd w życie literackie epoki jak i w historię intelektualnego mieszczaństwa tych czasów (tzw. Bildungsbürgertum).”

Zdaniem Recenzentki dr Zarychta dokonał także „niezwykłego odkrycia”. Habilitant „znalazł uważany za zagubiony zbiór listów Rosy Marii Varnhagen do jej brata Karla Augusta. I postanowił skoncentrować się na edycji tego zbioru, uzupełniając go o jeszcze inne materiały. To świadczy o dojrzałości naukowej i odpowiedzialności Habilitanta, o elastyczności, umiejętności podejmowania samodzielnych decyzji i o tych wszystkich cechach, które powinny charakteryzować zaawansowanego badacza, łącznie z gotowością do podejmowania się nowych wyzwań, związanych z nabywaniem nowych kompetencji.” Prof. dr hab. Jabłkowska zauważa także „bardzo cenne jest osiemdziesięciostronicowe wprowadzenie, zawarte w pierwszym tomie. Dzieli się ono na kilka części, jasno wprowadzających zarówno do założeń teoretycznych i metodologicznych edycji, jak i do ważnych informacji historycznych o rodzinie Rosy Marii i Davida Assingów, do historii ich zbioru manuskryptów, do dotychczasowego stanu badań nad tym zbiorem i do zasad, jakim kierowało się wydanie dwutomowej edycji.”

Prof. dr hab. Maria Wojtczak wskazuje na „interdyscyplinarną aktywność” badań Habilitanta, a także „wieloaspektowość, dalekość”, co ma „szczególne znaczenie dla naukowego środowiska germanistycznego tak w kraju, jak i za granicą”.

Niewielkie uwagi krytyczne odnajdujemy jedynie w recenzji prof. dr hab. Mirosławy Czarneckiej, nadmieniając, iż zabrakło jej w wykazie literatury przedmiotu kilku pozycji, po pierwsze Wolfganga Woesslera: *Der Brief als Dokument*, w: Wolfgang Frühwald (Hg.): *Probleme der Brief-Edition. Kolloquium der Deutschen Forschungsgemeinschaft. Referate und Diskussionsbeiträge*, Bonn/Bad Godesberg 1977, po drugie *Vorschläge zur Normierung von Briefeditionen*, w: *editio. Internationales Jahrbuch für Editionswissenschaften* 2/1988, *Richtlinienvorschläge für Briefkommentare*, w: Hans Gert Roloff (Hg.): *Wissenschaftliche Briefeditionen und ihre Probleme. Editions-wissenschaftliches Symposium*. Berlin 1998 oraz Hansa Zellera: *Authentizität in der Briefedition. Integrale Darstellung nichtsprachlicher Informationen des Originals*, w: *editio*.

Internationales Jahrbuch für Editionswissenschaft 16/2002, jak i studium Roberta H. Vellusiga o kulturze epistolograficznej w XVIII w. pt. *Schriftliche Gespräche: Briefkultur im 18. Jahrhundert*, Bohlau 2000. Zdaniem Recenzentki we wprowadzeniu do monografii Paweł Zarychta nie odniósł się do ważnych w niemieckim edytorstwie prac teoretycznych na temat listu. Swoją koncepcję edycji rozwinął wokół pojęcia i funkcji archiwum, jak opisał to Michel Foucault w rozprawie o „Archeologii wiedzy”, a w proponowanej metodzie badawczej Paweł Zarychta przywołał analizę dyskursu z teorią kultury pamięci Aleidy i Jana Assmannów oraz założenia kulturowego konceptu *New Historicism* Moritza Baßlera. A taka złożona interdyscyplinarna perspektywa służyć ma – z czym Recenzentka się zgadza – badaniu kultury epistolarnej epoki jako składowej szerszego pojęcia kultury towarzyskości – *Geselligkeitskultur*. Brak odniesień do wskazanych przez Recenzentkę opracowań teorii listu wynika, jej zdaniem z faktu, iż „projekt dr Zarychty jest hybrydowy i obejmuje zarówno listy Rosy Marii Assing jak i jej inne rękopisy, stanowiące ego-dokumenty, przede wszystkim diarystyczne, a także rysunki, wycinanki i portrety sylwetowe oraz przekazy innych osób z biotopu autorki na temat jej życia i działalności. W tym sensie całość rzeczywiście wpisuje się bardziej w tzw. *archival turn* niż w obowiązujący model naukowej edycji listów. (...) Zachowane oraz odnalezione przez Edytora listy nie pozwalają na pełną rekonstrukcję korespondencji, gdyż nie można utworzyć par listów, a wiele z nich zachowało się we fragmentach, bez dokładnych dat i pewnych miejsc powstania. Edytor zastosował w tej sytuacji optymalną – jak się wydaje – i logiczną strukturę, czyli dającą się, chociaż w przybliżeniu, odtworzyć chronologię listów, uzupełniając korpus właściwy o zachowane lub nowo odkryte przez niego listy Rosy Marii Assing do osób trzecich (lista na str.73/4, t.I) Całość ma jednak charakter zamkniętego zbioru, gdyż wszystkie listy oraz ego-dokumenty pochodzą z tzw. Berlinki, czyli Sammlung Varnhagen z Biblioteki Uniwersyteckiej w Krakowie”.

Zdaniem prof. dr hab. Marii Wojtczak „precyzja i objętość” bibliografii i indeksu „stanowią lustrzane odbicie ogromu pracy filologicznej włożonej w przygotowanie obydwu tomów monografii.” Recenzentka wyraźnie wskazuje, że „bibliografia monografii, stanowi ona wieloaspektowe ujęcie tematu – począwszy od wielkich teorii na temat poetyki kulturowej, form władzy i ich potęgi (Stephen Greenblatt), aż po moc archiwów jako instytucji i miejsc – „zbiorników”, w których zachowana jest pamięć ludzkości.”

Prof. dr hab. Czarnecka omawia w swojej recenzji także zawartość komentarzy do edycji. Edycja – pisze – bazuje „na wybiórczym materiale. Powodem tego stanu rzeczy są zarówno straty wojenne jak i decyzje Edytora. Komentarz jest więc konsekwentnie do wybranego modelu zredukowany i obejmuje jedynie tzw. realia, głównie zaś objaśnienia osób wymienianych w listach”.

Natomiast prof. dr hab. Białek podkreśla „precyzj(ę) wypowiedzi, systematyczność w prowadzeniu dyskursu” przez Habilitanta oraz „klarowność wyводу”. Zdaniem Recenzenta edycja ma „przejrzystą strukturę”, jest „przykładem wzorcowego opracowania spuścizny rękopiśmiennej”,

„wybitnym osiągnięciem naukowym, świadectwem erudycji jej autora i profesjonalnego przygotowania do podejmowania tego rodzaju wyzwań”.

Wszystkie recenzje dorobku dr. Pawła Zarychty zawierają jednoznacznie pozytywne konkluzje. Recenzenci wskazali na wielki badawczy i paleograficzny wysiłek Habilitanta - Edytora listów i dokumentów osobistych Rosy Marii Assing (prof. dr hab. M. Czarnecka). „Dr Zarychta nie tylko usystematyzował i stranskrybował te zbiory, ale dokonał też ważnych odkryć. Dwutomowa edycja stanowi bardzo istotny zbiór tekstów, które nie tylko pozwalają dogłębnie poznać życie i twórczość Rosy Marii Assing, zrekonstruować biotop społeczny i intelektualny autorki, ale będą doskonale służyć do dalszych badań nad XIX-wieczną przestrzenią kulturową i aktywnym udziałem kobiet w jej rozwoju.” (prof. dr hab. Czarnecka). Podobnego zdania jest prof. dr hab. M. Wojtczak, która zwraca uwagę nie tylko na „klarowność i rzeczowość” jako „dominującą cechę (...) wywodu” Habilitanta – określonego jako „dociekliwego badacza”, ale także na „niebotyczną pracę transkrypcyjną, rozszyfrowywanie rękopisów i przenoszenie ich treści na zapis czcionką łacińską”, a przy tym na „świetne pióro literaturoznawcy”. Recenzentka zaznacza, że Habilitant „traktuje listy jako kreatywną, przestrzenną organizację tego, co kognitywne a także jako odzwierciedlenie procesu równoczesnego myślenia i pisania (*Schreib-Denken*)”, a „tak przygotowany warsztat pracy daje solidną bazę dla sprawnego odkrywania kontekstów badanych rękopisów.” Fragmentaryczne dotąd publikacje (o związkach pisarki Rosy Marii Assing z jej współczesnymi, o związkach jej współczesnych z nią) zostały – zdaniem prof. dr hab. Wojtczak – dzięki badaniom dr. Zarychty „wyciągnięt(e), scalon(e) i uszeregowan(e)”. Recenzentka nie znajduje w pracy dr. Zarychty „uchybień, ani braków”. Wręcz przeciwnie: zdaniem prof. dr hab. Czarneckiej jest to „praca wzorowa, modelowa, pokazująca, że wśród polskich germanistów jest wielki erudyta, edytor tekstów niemieckojęzycznych na miarę największych edytorów europejskich.” Recenzentka określa monografię jako „wielkie dokonanie filologiczne oraz prezentuje niepowtarzalne walory naukowe”. Prof. dr hab. Jabłkowska podkreśla, że „dorobek pana dr Zarychty poza osiągnięciem podanym jako najważniejsze nie jest bardzo bogaty, jest jednak spójny i solidny.”

Prof. dr hab. Edward Białek wyraźnie zaznacza, że dr Paweł Zarychta „należy do nielicznej grupy najbardziej wytrwałych i zaangażowanych uczonych z Polski i z zagranicy, którzy stawiają na wzbogacenie korpusu źródeł stanowiących przedmiot badań historycznoliterackich i komparatystycznych o nieznane dotychczas bądź całkowicie zapomniane utwory literackie i dokumenty osobiste.” Zdaniem prof. dr hab. Białka publikacje dr. Zarychty „mogą stanowić bezpośrednią inspirację dla przedstawicieli innych dyscyplin”, a sam Recenzent „od lat” ceni „zmysł hermeneutyczny dr. Zarychty i jego profesjonalizm w operowaniu tworzywem językowym”. Recenzent wyraźnie podkreśla, że „refleksja naukowa wykracza daleko poza tradycyjny horyzont filologiczny, jest więc niezwykle przydatna przy formułowaniu tez i wniosków w obrębie genologii, socjologii literatury a także w badaniach kulturoznawczych”. Prof. dr hab. Białek dodaje też, że „rozprawy i szkice” Habilitanta są „obszerne” i „mają wymiar nowatorski”. Odznaczają się przy tym

„doskonałością stylistyczną, wysokimi walorami merytorycznymi i przejrzystą strukturą”. Podobnie jak prof. dr hab. Maria Wojtczak Recenzent podkreśla interdyscyplinarność badań Habilitanta. Prof. dr hab. E. Białek zaznacza w swojej recenzji, że „liczne wypowiedzi Pawła Zarychty – ważne naukowo i atrakcyjne czytelniczo – znalazły się także w polskim obiegu naukowym i kulturowym.”

3. Ocena pracy organizacyjnej i dydaktycznej:

Recenzenci bardzo wysoko ocenili pracę dydaktyczną i organizacyjną Habilitanta.

W swojej pracy dydaktycznej Habilitant koncentruje się na przekładoznawstwie, prowadzi zajęcia z teorii przekładu, tłumaczeń konsekwentnych i symultanicznych oraz przekładu wspieranego komputerowo. Jego działalność dydaktyczna obejmuje kursy i seminaria magisterskie z historii literatury niemieckiej, teorii literatury i z literaturoznawstwa oraz zajęcia w bloku humanistycznym Szkoły Doktorskiej UJ. Habilitant jest także promotorem pomocniczym w przewodzie doktorskim na UJ.

Habilitant brał udział w ok. 30 konferencjach w Polsce i zagranicą. Po doktoracie, tj. od 2007 r. był organizatorem lub współorganizatorem ośmiu konferencji (odnotowanych przez polskich i niemieckich badaczy), w tym pięciu międzynarodowych, połączonych z przygotowaniem trzech wystaw ze zbiorów Biblioteki Jagiellońskiej w Krakowie. Recenzenci podkreślają także, że dr Zarychta jest także znanym popularyzatorem nauki. W latach 2008-2016 wygłosił serię wykładów dla szerszej publiczności na temat stosunków polsko-niemieckich oraz zbiorów berlińskich w Bibliotece Jagiellońskiej. Recenzenci wskazują na dorobek translatorski Habilitanta. Dr Zarychta jest, co podkreślają prof. dr hab. M. Czarnecka i prof. dr hab. E. Białek, znakomitym tłumaczem zarówno literatury niemieckiej jak i literatury specjalistycznej z zakresu niemieckiego literaturoznawstwa. Jego spotkania i warsztaty z tłumaczami literatury niemieckiej zaowocowały, zauważają, wydaniem wspólnie z Piotrem de Bończa Bukowskim książki pt. *Między literaturami* z roku 2021. Zdaniem prof. dr hab. Jabłkowskiej dorobek organizacyjny dr. Pawła Zarychty jest „bogaty i bardzo pożyteczny, przyczyniający się wydatnie do popularyzacji literatury”. Prof. dr hab. E. Białek podkreśla fakt, że dr Zarychta współpracuje naukowo z instytucjami kultury, m.in. z Instytutem Goethego, Willą Decjusza, Austriackim Forum Kultury i Domem Norymberskim. Na uznanie zasługuje jego wieloletnia współpraca z Biblioteką Jagiellońską, która przyniosła owoce w postaci „trzech ważkich naukowo wystaw, których był inicjatorem i kuratorem i do których opracował katalogi.”

Pozytywnie oceniona została działalność projektowa i aktywność w zdobywaniu grantów (prof. dr hab. Jabłkowska). Dr Zarychta był i nadal jest kierownikiem dwóch projektów (OPUS: NCN i DPWS), współkierownikiem jednego projektu (DPWS), uczestnikiem dwóch projektów (Beethoven Classic: NCN, FNP). Po doktoracie był na dwóch długich stażach naukowych w Würzburgu (12 i 3 miesiące), przed doktoratem korzystał z rocznego stypendium DAAD w Erlangen. Uczestniczył też

w międzynarodowych projektach wymiany i partnerstwa uniwersyteckiego. Stale współpracuje z germanistyką w Uniwersytecie w Kolonii, odbywał też krótsze staże i kwerendy w Marbach, Lipsku, Berlinie, Hamburgu, Weimarze etc. W swojej recenzji prof. dr hab. Jabłkowska wyraźnie podkreśla, że świadczy to o mobilności i dobrze rozwiniętych kontaktach międzynarodowych Habilitanta.

4. **Konkluzje:**

Recenzenci stwierdzili, że dorobek naukowy Habilitanta jest bogaty merytorycznie, a ilościowo przewyższa nawet standardy tzw. Auslandsgermanistik, czyli germanistyki zagranicznej. „Monografia stanowiąca podstawę wniosku habilitacyjnego jest niewątpliwie wartościową publikacją naukową, spełniającą warunki stawiane rozprawom habilitacyjnym” konkluduje prof. dr hab. M. Czarnecka. Prof. dr hab. J. Jabłkowska uważa, dorobek dr Zarychty jest „bardzo wartościowy i niezwykle rzetelny”, a prof. dr hab. E. Białek wyraża radość, że „do rangi samodzielnego pracownika nauki ma zostać awansowany wybitny badacz świadectw literackich, ceniony nauczyciel akademicki, animator życia naukowego i kulturalnego, renomowany tłumacz tekstów literackich i naukowych”, który „za granicą jest obecnie jedną z najbardziej rozpoznawalnych postaci polskiej germanistyki”.

Wszystkie konkluzje recenzentów są pozytywne. Do czterech recenzji dołączono obszerną opinię o osiągnięciach naukowych i organizacyjnych dr P. Zarychty, autorstwa przewodniczącej Komisji prof. dr hab. Grażyny Szewczyk. Czytamy w niej m. in.: „Dr Paweł Zarychta opracował krytyczną edycję listów, wykazując się umiejętnością syntetycznego referowania kwestii związanych z tematyką listu jako dokumentu osobistego i jako tekstu kultury. (...) Wychodząc od perspektywy neohistoryczystycznej przyjął jako kategorie selekcji obszernego zasobu tekstowego dwa pojęcia, autoprezentację i pamięć funkcjonalną”.

Komisja Habilitacyjna uznała, że osiągnięcia badawcze, dydaktyczne i organizacyjne dr. Pawła Zarychty w pełni odpowiadają warunkom formalnym i merytorycznym, stawianym kandydatom do stopnia doktora habilitowanego i zasługują na wyróżnienie. W końcowej dyskusji przeprowadzonej na posiedzeniu Komisji w dniu 27 lutego 2023 roku pozytywna ocena wniosku Habilitanta, wyrażona wcześniej w recenzjach i opiniach, znalazła pełne potwierdzenie i uszczegółowienie.

Komisja Habilitacyjna działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U z 2021 r. poz. 478), po zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku, stwierdza, że aktywność naukowa oraz osiągnięcia naukowe stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej literaturoznawstwo i wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania dr. Pawłowi Zarychcie stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie literaturoznawstwo, uznając spełnienie przesłanek warunkujących nadanie stopnia doktora habilitowanego o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 1-3 wskazanej ustawy.

Po przeprowadzeniu jawnego głosowania, zakończonego wynikiem: 7 głosów „za”, 0 „przeciw” oraz 0 „wstrzymujących się”, **Komisja podjęła *Uchwałę* wyrażającą pozytywną opinię w sprawie wniosku dr. Pawła Zarychty o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie literaturoznawstwo, i rekomendującą Radzie Dyscypliny Literaturoznawstwo UJ wyróżnienie rozprawy przedstawionej jako główne osiągnięcie w prowadzonym postępowaniu.**

Podpisy

Przewodnicząca Komisji

Prof. dr hab. Grażyna Szewczyk

Sekretarz Komisji

dr hab. Agnieszka Palej, prof. UJ

